

COMMENTAREN

Erik Carrette (Jazzclub Banana Peel)

Dag beste Etienne,
Eindelijk ben ik erdoor - door Jimmy's notes
ik las het uit algemene belangstelling, maar vooral de jazz hield ik in de
gaten
intussen ook naar Google Earth gekeken, maar de Orlandostraat werd niet
gevonden ...
ik zoek rustig verder uit gewone belangstelling
ik vat samen: een prachtig boek, machtig goed geschreven, poëtische
zinnen
die tot de verbeelding spreken
och ja, Guy Dossche: Sint-Andries 7 juli 1925 - Overijse 23 juni 2016
gegroet, nog een mooie avond,
Erik Carrette/Ruiselede

Guido Kips (KUL)

Gedurende dagen zat ik in een wereld die jij geschapen hebt en leef ik mee met
fictieve personages die aan jouw brein ontsproten zijn en bestaan uit stukken
van jezelf, herinneringen en fantasie.

Bij elk woord dat je op papier zet heb je nagedacht, gewikt en gekozen. Bij elk
idee of wending moest je kiezen nu, later of toch maar niet. Het moet een
obsederende bezigheid zijn.

Tijdens het lezen was je nooit veraf.. ik hoorde je het West-Vlaams taaltje zelf
uitspreken, ik voelde de ironie onder andere bij de passages over ons geliefde
koningshuis, ik bewonderde je talige vondsten en kwam af en toe de dichter
tegen..

Maar ik hou je al te lang in spanning...

Ja, ik heb van je boek genoten en ben er me helemaal in verloren.

Ik genoot van het oude Blankenberge, voor en tijdens het toeristisch seizoen, van de beschrijving van het vissersleven, het subliem moment dat Flor zijn eerste pianotoetsen aanraakt.

Ik had bewondering voor het enorme opzoekingswerk dat je moet gedaan hebben voor de veranderende sfeer in de jaren 30 te beschrijven , de geschiedenisopfrissing van de tweede wereldoorlog door de ogen van de volksmens, dit alles doorspekt met de verwijzingen naar de jazz-scene waaruit ik wel moet besluiten dat jij een echte liefhebber bent!

Gedurende gans het leesproces vroeg ik me af, waar gaat dit naar toe? Is het een schets van Blankenberge, is het een tijdsbeeld, is het een coming of age zoals ze dat tegenwoordig noemen. Ik werd op het verkeerde been gezet door de jaartallen als titels van de hoofdstukken, tot ik plots zag dat het boek ook opgesplitst was in meerdere delen. In deel II werd ik alerter en uiteindelijk kwam inderdaad alles samen in deel III: Jimmy als getuige voor de gedurfde actie van majoor Plagge die dicht genoeg bij hem moest kunnen komen (automechaniek) die piano moest kunnen spelen (plots wel klassiek) en die sympathiseerde met de Joden (Esther).

Hoe trager het verhaal in het begin evolueerde, hoe sneller ging het op het einde. Ik heb wel bewondering hoe je erin slaagt om de argeloze lezer mee op sleeptouw te nemen vanuit het visserswereldje in Blankenberge naar de uitgaansbuurten in Brussel tot in de werkkampen in Wilna.

Ik had spijt dat het boek uit was, ik wou wel weten hoe het verder met Jimmy, Frans en Lydia was verlopen.

Recensie

betreft

Jimmy's Notes / Etienne Van den Steen 2019 – 338 pagina's: foto's; 23 cm.
ISBN 9789464922202

Debuutroman van dichter, germanist en pedagoog Etienne Van den Steen (1951), gebaseerd op historische feiten. Het verhaal bestrijkt de periode 1925-1945 en gaat over Jimmy (Florimont Waeghe), een visserszoon met een uitzonderlijk muzikaal talent, die opgroeit in de crisisjaren tussen de twee wereldoorlogen. Thema's zijn de liefde voor een Joods meisje dat jazzliedjes vertolkt, jazzmuziek die officieel door de Duitsers werd verboden, collaboratie door Jimmy's eigen vader Tino en Jodenvervolging. In 1925 is Jimmy 4 jaar. Het verhaal speelt zich grotendeels af in Blankenberge, een kuststadje met twee verschillende leefwerelden: die van de arme vissersbevolking waarin Jimmy opgroeit en die van de bourgeoisie, Europese adel en bankiers die jaarlijks in dit stadje hun vakantie doorbrengen. Als Jimmy in Brussel terechtkomt, komt hij in aanraking met poëzie, het verzet tegen de Duitse bezetter en zijn geliefde jazzmuziek. Interessant is aan het eind van het boek de persoon van Karl Plagge, een officier van de Duitse Wehrmacht die zijn best deed om een veilige haven te creëren voor Joden. Dit zeer toegankelijke verhaal biedt een interessante blik op een belangrijke periode in de geschiedenis. Bevat een aantal zwart-witfoto's die het verhaal verlevendigen.

Recensent: Lennie Haarsma

groet,
NBD Biblion

Myriam Lateur (Brugge)

Gisteren om 11:14 ·

Ik steel heel even de tijd,

heel even maar, om...

“Jimmy's Notes”

letterlijk gevloeid uit...

“Etienne Van den Steen's” pluim

zeer, zeer warm aan te bevelen!

Ken je dat gevoel?

Als je halfweg al zin krijgt om op de rem te gaan staan,

uit schrik dat het einde er te snel aankomt...

Heb ik nu ...

(p.s. ik weet nu al, “Jimmy’s Notes” krijgt een plaatsje bij mijn stapeltje...
“dringend herlezen”)

Visserszoon ontwikkelt zich tot een talentvol jazzpianist. De Tweede Wereldoorlog zet zijn leven op z’n kop.

Jimmy werd geboren op 15 juni 1921 in de vissershaven en badplaats Blankenberge. Hij heette toen nog Florimont Waeghe, kortweg Flor en was het derde kind en enige zoon van visserman Tino Waege en Catharina Vernieuwe. Tino werd in de besloten vissersgemeenschap Tino Slekke genoemd. Een soort bijnaam om verwarring met anderen te voorkomen. De vissers woonden in een arm gedeelte van Blankenberge. Tino woonde met zijn gezin op De Muntplaats, een achterbuurt tussen de Breydelstraat en de Zeedijk. Als visser was hij vaak van huis, soms wel drie maanden lang. Dat waren voor zijn vrouw dikwijls angstige tijden. Want hoeveel zeelui waren immers nooit van hun tocht thuis gekomen?

Terwijl Tino afwezig was waren er bovendien geen inkomsten en stapelden de schulden zich op. Wanneer hij dan eindelijk behouden terugkwam was de kroeg de laatste financiële hindernis. Aan een huisvader die zich blut zoop, had je namelijk niet veel.

Flor groeit op. Zijn grootste ontdekking is de piano die ergens op school staat. Een welwillende pastoor staat toe dat de jongen, die bij het instrument niet is weg te slaan, er een uur per week op mag oefenen.

Terwijl de eerste geluidsfilm *The Jazzsinger* van Al Jolson uitkomt en Lindbergh met zijn *Spirit of St. Louis* als eerste solo over de Atlantische Oceaan vliegt, wordt Flor gegrepen door de jazzmuziek. Zowel via de radio, maar ook door jazzorkesten die de populaire badplaats Blankenberge aandoen, maakt hij kennis met muziek van Count Basie en Duke Ellington. Er hangt echter een dreigende donkere wolk boven de jonge pianist. Zijn vader heeft al jaren rondgebazuind dat zijn zoon Flor hem waardig zal gaan opvolgen in de visserij. Zodra hij twaalf jaar oud is moet de jongen mee op de visvangst. Als het moment daar is, doet Flor al het mogelijke om niet mee te hoeven, maar zijn tegenspartelen is tevergeefs. Hij wordt ingescheept en gaat de zee op.

Het is 1933. Inmiddels is Mussolini de baas in Italië, Franco in Spanje en Hitler in Duitsland.

Job ter Steege

Bart Plasschaert, schepen van Cultuur van Oostende (over Carol Deutsch):

'Met deze gedramatiseerde biografie slaagt Etienne Van den Steen er op meesterlijke wijze in om een nieuw venster op de geschiedenis van de stad Oostende wijd open te zetten.'
